

ÅKA *till* KYRKAN

David Dickson

Kyrkans tidningar
(Baserad på en sann berättelse)

Minns alltid Herren och håll hans bud (se Moro. 4:3).

"Vänta, du har inte ätit upp din frukost", sa mamma. Mamma flyttade de små faten med grönsaker närmare Juhyuk.

Juhyuk tittade på sin frukost. Han var sen! För det mesta hjälpte hans storebror honom att bli klar för kyrkan. Men Juhyuks bror var bortrest så han fick åka dit själv i dag.

"Okej, mamma", sa Juhyuk. Han skyndade sig att äta upp maten. Sedan kramade han mamma och gick mot ytterdörren.

Mamma stoppade honom. "Har du med dig mobilen?"

Juhyuk höll upp den. "Ja. Jag kan sms:a min primärlärare om det blir något problem."

"Och en tröja under jackan? Det är kallt."

Juhyuk visade mamma tröjan.

Hon nickade. Juhyuk skyndade ut på gatan. Alla stadens ljud fick honom att le. Det var roligt att bo i en av Sydkoreas största städer!

Men Juhyuk önskade ändå att hans bror var med honom. De åkte alltid till kyrkan tillsammans.

"Jag kan vägen", sa han till sig själv. Och mycket riktigt var han vid den första busshållplatsen efter en liten stund.

Men han var ensam där. Det var konstigt. Han tittade på klockan. Han måste ha missat bussen precis! Nu fick han vänta på nästa.

Efter en stund började fler personer samlas. Till slut stannade en klarblå buss där. Juhyuk gick upp för trappstegen, betalade föraren och satte sig ner.

Pling!

Juhyuk tittade på sms:et på sin mobil. Det var från hans primärlärare.

"Är du på bussen? Kom håg att vi kan hämta dig om du tappar bort dig!" Han log och sms:ade tillbaka. "Ja. Jag är på den nu."

Men det här var den korta bussturen. Den andra bussturen skulle ta över en timme.

Juhyuk tittade på klockan och rynkade pannan. Han ville inte missa kyrkan. Han tyckte om delen i varje sakramentsbön som löd "alltid minnas honom". Det betydde att man alltid skulle minnas Jesus. Och Juhyuk ville göra det.

När hans moster och morbror hade bjudit in honom och hans bror till kyrkan för några månader sedan träffade han missionärerna. Äldste Kim Jo och äldste Moon undervisade dem båda om Jesus. Ju mer Juhyuk lärde sig om Jesus, desto mer tyckte han om att tänka på honom.

Pling!

"Har du bytt buss än?" stod det i sms:et.

"Inte än", sms:ade han tillbaka.

Bussen stannade på den livligt trafikerade gatan där Juhyuk behövde gå av för att byta buss. Han frågade föraren om den andra bussen hade kommit.

"Du missade den precis", sa föraren. "Nästa kommer om femton minuter."

"Å ... okej", sa Juhyuk. "Tack!"

Till slut, efter den andra bussturen, skyndade Juhyuk in i möteshuset. Hans moster och morbror höll en plats åt honom. Han lyckades!

Juhyuk tänkte på allt han gjort för att ta sig till kyrkan. Han tänkte på alla som hade hjälpt honom på vägen. Han kände att vår himmelske Fader var glad över att han var där.

Juhyuk bad en tyst bön: "Tack, himmelske Fader, att jag kunde komma till kyrkan i dag." ●

